

दक्षः । ४ अन्यतात्पर्यज्ञापके पौनःपुन्येन कथनरूपे लिङ्गभेदे “उपक्रमोपसंहाराभ्यासोऽपूर्वता फलम् । अर्थवादोपपत्ती च हेतुस्तात्पर्यनिर्णये इति” उक्तेः यथा च्छान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके “तत्त्वमसि श्वेतकेतो ! इत्यस्य नवकत्वः स्यासः । ५ एकस्मिन्नालम्बने देवादौ इतरतः समाहृत्य मनसः स्थापने च । कर्मणि घञ् । इव्याकरणोक्तयोः द्विरुक्तभावापन्नयोः धातुभागयोः । “स्थादिष्व अभ्यासेन चाभ्यासस्य” पा० ।

अभ्यासयोग पु० अभ्यासेन सततानुशीलनेन योगः । सततैकविषयचिन्तनेन जाते समाधौ । “अभ्यासयोगेन ततो माभिच्छामुं धनञ्चय” । “अभ्यासयोगयुक्तात्मा ततो याति परां गतिमिति” च गीता ।

अभ्यासादन न० अभि+आ+सद-णिच् ल्युट् । १ शस्ताद्यैः शत्वोर्निर्वलताकरणे, २ शत्वोः सम्मुखगमने ३ समीपस्थापने च ।

अभ्याहार पु० अभि+आ+ह-घञ् । १ अभिहारार्थे २ समन्तहरणे ३ आभिमुख्येन आनयने च । “अस्मिन्नुहैकोऽवान्तरदेशे कर्षूं खात्वा ततोऽभ्याहारं कुर्वन्ति” शत० ब्रा० अभ्याहित त्रि० अभि+आ+धा-कर्मणि क्त । १ आभिमुख्येन मन्त्रादिना स्थापिते विधिना कृतसंस्कारे वज्रौ ।

अभ्युक्त त्रि० आभिमुख्येनोक्तः । १ समस्तुक्ते २ प्रकाशिते च अभ्युक्षण न० अभि+उच्च-सेचने ल्युट् । “उत्तानेनैव हस्तं न प्रोक्षणं परिकीर्तितम् । न्यञ्चताभ्युक्षणं प्रोक्तं तिरश्चावोक्षणं स्रुतम्” स्रुत्युक्ते अवतानपाणिना सेच्याभिमुख्येन, सेचने २ सेचनमात्रे “परस्परभ्युक्षणतत्पराणाम्” रघुः अभ्युक्षणं च स्नानकार्ये कात्या० २२, ६, १४ । कर्त्तव्यमिति शेषः ।

अभ्युक्षणादि च द्रव्यादिसंस्कारविशेषः अभ्युक्षित-द्रव्याणामेव आगाङ्गत्वात् । स च संस्कारः अदृष्टविशेषरूपः द्रव्यनिष्ठ इति मीमांसकाः तेषामयमाशयः । यो अङ्गतफलार्थितया क्रियते स तन्निष्ठफलजनकव्यापारजनक इति निबन्धेन ग्रीह्यादिगतावघातानुकूलशक्तिरूपफलार्थितया क्रियमाणानां प्रोक्षणाभ्युक्षणादीनां स्वगतावघातादिरूपफलजनकव्यापारत्वम् तथा च प्रोक्षिता एव ग्रीह्यादयोऽवघातादौ कल्पन्ते प्रोक्षणादिजन्यः कालान्तरभाव्यवघातजनकोव्यापारो ग्रीह्यादिनिष्ठ एव कल्प्यते” इति ॥ नैयायिकास्तु “संस्कारः पुंसएवेष्टः प्रोक्षणाभ्युक्षणादिभिः” कुसुमा० उक्तेः प्रोक्षणादिभिः संस्कारोऽदृष्टः पुंसएव पुंनिष्ठः एव स्त्रीक्रि-

यते प्रतिग्रीह्यादि नानाशक्तिकल्पनापेक्षया एकस्यैवादृष्टस्यात्मनिष्ठस्य प्रोक्षणादिजन्यस्य लाघवेन कल्पनात् शास्त्र-देशितं फलमनुष्ठातरोतिन्यायेन क्रियाकर्त्तव्येव प्रधानफलवत्तत्तद्वान्तरादृष्टस्यापि तत्रैव कल्पनौचित्यात् अन्यथा अन्यगतादृष्टेन अन्यगतप्रधानापूर्वजनने वैयधिकरण्यात् अतिप्रसङ्गः स्यात् ग्रीह्यादेशे सर्वपुरुषसाधारणेनानिष्कमत्वात् अन्यथा अङ्गतप्रोक्षणादिसंस्कारस्यापि पुंसः परकृतसंस्कारेण प्रधानापूर्ववत्त्वापत्तेः । यो यद्गत-फलार्थितयेत्यादिनियमस्य यत्तु निष्ठबधाद्युद्देशेन क्रियमाणे श्येनयागादौ व्यभिचारान्नाथसाधकत्वं तत्र हि शतु गतबध-फलाद्युद्देशेऽपि व्यभिचारिपुरुषगतस्यादृष्टविशेषस्य कल्पनावश्यकत्वात् अन्यथा तत्कर्त्तुः प्रायश्चित्तोपदेशस्यानर्थक्यापत्तेः व्यभिचारकर्मणश्च उपपातकमध्ये मन्वादिभिर्गणनात् तस्य पापजलकत्वमिद्विरिति ।

अभ्युक्षित त्रि० अभि+उच्च-क्त । कृताभ्युक्षणे यत्प्रपातादौ अभ्युक्ष्य त्रि० अभि+उच्च-अर्हाथे ख्यत् । अभ्युक्षणाहं । ल्यप् । अवतानपाणिना सिद्धेत्यर्थे अव्य० “असन्द्यै नम-वष्टथं हृत्वाभ्युक्ष्य सोमोपनहनेन” कात्या० २२, ६, १३ । तेनोदकेनात्मानं पूजनोपकरणञ्चाभ्युक्ष्येति” त० सा० ।

अभ्युक्ष्य पु० अभि+उद+चि-अच् । १ इडौ । “अभ्युक्ष्यस्य लक्ष्मीः” किरा० २, १९ मस्तिनाथोक्तेः २ लक्ष्म्यामपि । अभ्युत्थान न० अभि+उत्-स्था-ल्युट् । १ आदरेणासनादित उत्थाने २ गौरवेषोत्थानादिना ३ प्रत्युद्गमने, ४ उत्थानमात्रे, ५ उद्यमे, ६ उद्भवे च । “नवाभ्युत्थानदर्शन्योननन्दः सप्रजाः प्रजाः” रघुः “अभ्युत्थानमधम्मस्य तदात्मानं सृजा-स्यहम्” गीता । [कर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।

अभ्युत्थायिन् त्रि० अभि+उद्+स्था-णिनि । अभ्युत्थान अभ्युत्थित त्रि० अभि+उद्+स्था-क्त । १ कृताभ्युत्थाने अभिवादे सम्मानार्थमासनादित उल्लिखिते । २ आभिमुख्येनोद्गते च “अभ्युत्थिताग्निपिशुनैरतिधीनाश्चमोन्मुखान्” रघुः ।

अभ्युत्थेय त्रि० अभि+उद्+स्था-उपहृष्टत्वात् कर्मणि यत् । अभिवाद्ये यस्याभिवादनार्थमासनादित उत्थानं क्रियते तस्मिन् । “अभ्युत्थेयस्यापि” कात्या० २२, ५, २७ युञ्जान्देरभ्युत्थेयस्यापि अभ्युत्थानमिति” कर्क० ।

अभ्युत्पतन न० अभि+उत्+पत-ल्युट् । आभिमुख्येनोत्प-तने “अलक्षिताभ्युत्पतनो नृपेण प्रसह्य सिंहः” रघुः । अभ्युदय पु० अभि+उत्+इण्-अच् । १ अभीष्टकार्याणां प्राड-भावे, २ इडौ, “भवो हि लोकाभ्युदयाय तादृशाम्” रघुः ।